

TÄÄHEKE

NR. 8 1964

KUI NÜÜD LENIN TULEKS KÜLLA

Margarita Ivensen

KUI NUUD LENIN TULEKS KÜLLA,
MIS TE, LAPSED, TEEKSITE?

MINA KINGIKSIN SIIS TALLE
OMA KUMMIJÄNESE.

MINA TALLE ETTE LOEKSIN
KÕIKI SALME, MIDA TEAN.

MINA JÄLLE SULLE POEKSIN,
UTLEKSIN, ET TA ON HEA.

AGA MINA AIAST TOOKSIN
TALLE PALJU MAASIKAID.

NAGU TAADILE MA TEEKSIN
TALLE MITU PIKKA PAID.

AGA MINA KUTSUN HOOVI
TEDA PEITUST MÄNGIMA.

MINA AINULT SEDA SOOVIN,
ET VÕIN LAULDA TEMAGA.

MINA KAUNIMATEST ÕITEST
PUNUN PÄRJA TEMALE.

MINA RÄÄGIN, KUIDAS KÕIK ME
SÕBRALIKULT ELAME,
JA ET TAHAKSIME KÕIGES
SARNANEDA TEMALE.

Illustreerinud A. VENDER

Manivald Kesamaa

KOLHOOSI AIAS

KOLHOOSIS MEIL ON KAUNIS AED,
ÕUNAAED, MARJAAED.
PUNETAVAD ÕUNTE PALGED,
SÕSTRAID SEAL ON MUSTI, VALGEID.

VIRGAS AIANDUSBRIGAADIS
TÕOL NUUD NOORED, VANAD TAADID,
EI KA PUUDU LASTEPERE.

PÄEV ON KULDNE. PÄIKE ERE.
TAEVAS VALGED PILVELAIGUD.
AED NUUD HÕIKEIST, HUUDEIST KAIGUB.
VALENDAVAD KLEIDID, PLUUSID
KESET PUUDE ROHELUST.
LASTE KÄTES KORVID, KRUISID.
TULE, TULE, SÕSTAR MUST,
VAARIKAS JA KARUSMARI
SUUD TEIST PUHTAKS PUHKIGU
VÄRVUKESTE SÄUTSUV KARI.

KAE, ON TIKRID VEIDI ÕELAD,
OKKAD TERAVID KUI NÕELAD.
KRIIBIVAD NAD SÕRMENUKKE,
KÄSIVARSI, KUUNARNUKKE.

UKS PIONEER SEAL ARU PEAB:
„VAAT KUI UKSKORD SUUREKS SAAN,
SIIS ON MINUL KINDEL PLAAN
KASVATADA SELLIST TIKRIT,
MILLEL POLE OKKAID PIKKI.“

AEDNIK KIIDAB JUTUSUID.
NÄITAB ARETATUD PUID,
RUSKEID KIRSSE UHKES RIVIS.
IMELISED VIJAD NEIL,
PUUDUVAD NEIS ULDSE KIVIDI!

POISID KASTE TASSIVAD
AUTODELE JA KA SALVE,
ET ME SAAKSIME KÕIK TALVEL,
SIIS KUI AKNAIL KULMAROOSID,
MAITSTA ÕUNU IMEHAID.

MÕNUSASTI TÕO MEIL LAABUB,
KUNI UKSKORD LÕUNA SAABUB.
SÕOGILAUAKS MURU SIIN,
KUS ON MUNAD VÕI JA PIIM.
OO, KUI HÄSTI MAITSEB SÕOKI
NII ON SEE JU ALATI
RAHVAGA, KES TULEB TÕOLT.

KOLHOOSIS MEIL ON KAUNIS AED,
MARJAAED, ÕUNAAED.
NÕNDA RIKAS TA EI OLEKS,
KUI ME TÕOTANUD SIIN POLEKS
KEVADISEL ÕIEKUUL,
SUGISESEL VIJAKUUL.

Karutaadi kombinaat

OLIVIA SAAR

Karumemm kalendrit vaatab:
lapsed vaja kooli saata!
Kuid pole pükse,
kuid pole mütse,
pole särgisiilugi.

Sama häda jänkukodus:
püksteta on poisterodu,
riided lõhki hilpsatud,
saapad katki kalpsatud.

Hüva nõu teab karutaat:
„Tuleb teha kombinaat!
Pükse-särke igas värvis
koolilastele on tarvis!”

Vähk tõi käärid,
ämblik niidi,
siil tõi voodriks tehesiidi.
Sipelgalt sai okkanõelu.
Tühjalt tuli hundiõelus!

Nüüd on metsas kombinaat,
juhatajaks karutaat.
Sealt saab mütse tupsulisi,
sealt saab pükse tupsulisi,
sealt saab pluuse puhevaid,
kasukmanteleid kohevaid.

Karumemm kalendrit vaatab:
nüüd võib lapsed kooli saata!

Guramiko kurbus

Gruusia kirjanik ILJA SIHHARULIDZE

Guramiko kipub kooli,
aina raamatuid kotti seab,
kuid keegi sellest ei hooli
ja ise ta teed ju ei tea.

Miks teda jäetakse koju,
kui vendadest keegi ei jää?
Mis paha on teinud poju?
Küll juurdleb, kuid põhjust ei näe.

„Ema, miks mina ei lähe?”
Oi, kui haledaks kisub meel.
„Kannata, pojuke, vähe,
saa enne suuremaks veel.”

„Kaua ma ootama pean?
Kas ma ei olegi siis
suur juba? Arvud kõik tean:
üks, kaks, kolm, seitse, kuus, viis.

Ja mitu ilusat salmi
oskan lugeda ükskõik kust.”
Loeb gruusiakeelse valmi
matemaatika raamatust.

Poiss joonistab toredasti:
tibul jalad on noka all,
tiib meenutab katkist kasti,
ja pead pole olemas tal.

Kuid ikka kooli ei lasta!
Väsib mõtlemast väike pea.
Miks? Keegi selgelt ei vasta!
Jah, miks? Tõepoolest ei tea!

Tõlkinud IKO MARAN

Mänguplatsil

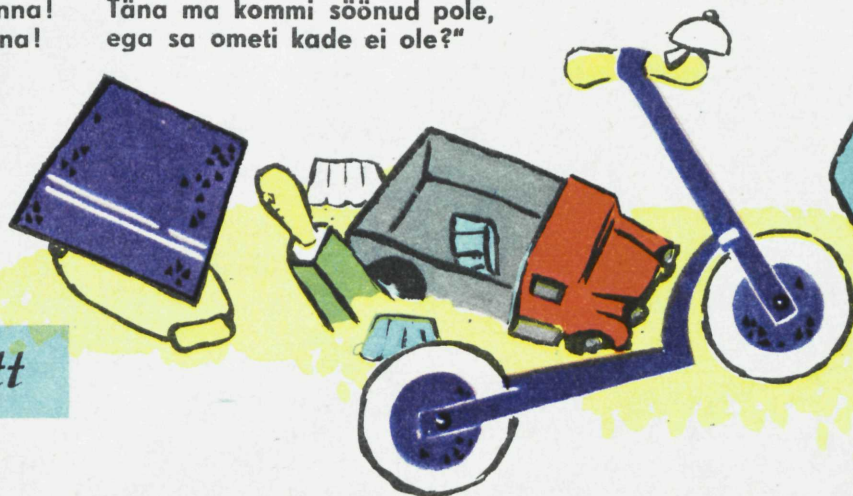
ERIKA ESOP

Kaugele on kosta siit,
kuidas toriseb-poriseb Tiit:

„Ma ütlesin juba,
et oma rattaga
sõita ei luba!
Minu kühvel kätte anna!
Minu ämbrit ära kanna!

Miks sa veeretad mu palli?
Sa ju tead, et ma ei salli,
kui sa minu asju kisud!”

Äkki aga – vaat kus nali! –
Tiit lausa lahkeid sõnu valib:
„Mida sa sööd? Ka minul on isu!
Täna ma kommi sünnud pole,
ega sa ometi kade ei ole?”

Illustreerinud E. PIKK

Jahimehejutt

ARNE JÖGAR

Poisid ärevaina koos
Tiidu vahvast jahiloost.

„Teate, ihuüksinda
oma õhupüssiga
läksin hundijahile
paksu metsa vahele!
Läbi said mul luusitud
kaasjod ja kuusikud.
Hundiga siis kohtusin!
Arvate, et kokkusin?!
Andsin paugu –
piraki!
Oligi hunt sirakil!”

Ent kui poisid teaksid vaid,
millest Tiit on täitsa vait...
Hunti polnud!
Jänes aga
tõesti Tiitu ajas taga!

Vahva mees

HANDO RUNNEL

Mul on üks tuttav väike mees,
kes tähtsaid toimetusi teeb.
Ta lapib sääse säärikuid
ja paikab söödud präänikuid.

See väike mees on vahva mees.
Ta päästis konnapojad veest.
Need olid tiiki kukkunud
Ja oleksid seal uppunud.

See väike mees on spordimees.
Ta ujub maal ja jookseb vees.
Kui harjutab veel natuke,
Siis kargab üle katuste.

Tühijutt

HELJO MÄND

Pigina Piinal
on nobe keeleke,
nobe keeleke,
kiusumeeleke.
Pigina Piinal
on pisikesed patsid.
Pisikesed patsid
ja kriipsusuu.
Suus on tühjajutukera,
jutukeras pipratera.

Lagina Liinal
on lahke meelege,
lahke meelege,
naerukeeleke.
Laginal lõkerdab Lagina Liina,
kuni jääb vaikseks Pigina Piina.
Suu läheb kinni,
kius saab otsa,
tühijutt hüppab lepa latva.

Nadežda Poljakova

India päikese all

TÖMMU POISIKE KIVIL ISTUB
RANNAS KUUMA PÄIKESE KÄES,
VEEGA MÄNGIB JA ŠEDA TÖSTAB,
KAHES MERES KORRAGA KÄED.
LAULDES PUUAB PÄIKESETERI,
AGA PIHKU JÄÄB VALGE VAHT.
PAREMAL – ARAABIA MERI,
VASAKUL – BENGALI LAHT.
„OO-OO-OO!
VIHMAHOOD, TE KASTKE RIISI,
TEEPÕOSAID, DŽUUDIORASEID.
MINGE ÄRA DŽUNGLISSE, TIIGRID,
MA EI KARDA SUGUGI TEIDI!
OO-OO-OO!”

VAEVU KAUGET KELLAHÄÄLT KUULIS
TÖMMU POISI TERANE KÕRV,
JUBA HUPELDES JOOKSIS KOOLI –
VÄIKE, NÕTKE, VÄLE KUI HIRV.

KÕIK BANAANIPUU ALL KOOLIS,
JALAD RISTIS, ISTUVAD MAAS,
VALJULT KÄANDEID KORDAVAD KOORIS,
SELGEKS ÕPIVAD KAUGED MAAD.
LAPSED TÖMMUD JA MUSTAPÄISED,
JALAS NEIL AINULT PUKSID VÄIKSED.
TAHVLI PEALE KRIIDIGA NAD
SÕNU HOOLSALT MAALIVAD:
„ME TAHAME RAHU!”

VAHETUNNIS MÄNG LÄHEB LAHTI,
KÕIKJAL JOOKSMAS ON JÕNGLASI.
MÄNGIVAD OHTLIKKU TIIGRIJAHTI,
MÄNGIVAD RIKŠASID, INGLASI.
KISA JA KÄRAGA VÕITLUST PEAVAD,
AJADES INGLASI VÄLJA MAALT.
VÕRKULANGENUD TIIGRI VEAVAD
DŽUNGLIST NÕORIGA KOJU NAD.

JA KUI LÖPPENUD VAHETUND,
ALGAB SEALSAMAS ÕPPETUND.

Tõlkinud HELJO MÄND

Illustreerinud O. KILDEMAA

Aabits

Poola kirjanik
Juljan Tuwim

MIS SEAL JUHTUS? OI KUI PAHA!
AABITS KUKKUS AHJULT MAHA.

KAOTAS TÄPID EI TEA KUHU
O JA LÖMMI LÄKS SEST HOOST,
P SAI OTSAETTE MUHU,
K LÄKS HOOPIS LAHTI KOOST.

N LÖI PÖLVE ÄRA ENDAL,
H-L LÄKS KESKELT KATKI KRIIPS.
S, MIS RÄNGALT MAHA LENDAS,
SIRGEKS LÄKS JA MUUTUS I-KS.

O LÄKS PAISTE HULLUMOODI,
VEERES NURKA, SUUR JA LAI.
L LÖI KAHEKORRA KOODI
JA TAST V SEALSAMAS SAI.

LIGA-LOGA LIIKMED LAHTI,
ISTUS M SEAL SEDASI...
TOIBUS A JA RINGI VAHTIS –
EI TA TUNDNUD KEDAGI!

Kus on prillid?

MIS KULL JUHTUS TÄDI MILLIL?
TÄDI MILLI KAOTAS PRILLID!

OTSIS SIIT NEID, OTSIS SEALT,
PADJA ALT JA PADJA PEALT.

LÄINUD! LIHTSALT HÄBIASI!
MADRATSIT JA TEKKE SASIS,

PISTIS NINA SUHVLITESSE,
VILTIDESSE, TUHVLITESSE,

PÕÖRAS UMBER ASJAD TA.
ILMAAEGU! ASJATA!

PUHKAMA AEG-AJALT ISTUS,
MÖTLES, KULMUD KORTSU KISTUD.

JÄLLE SAHTLID TÕMBAS LAHTI,
JÄLLE PUTIKUISSE VAHTIS.

TAGATOAS KÄIS KUUNALT TOOMAS,
KUUNAL PIHUS, AHJU ROOMAS.

OTSIS SAHVRIST, MAAST JA VEEST,
KASU POLNUD KROSSI EEST.

POLNUD PRILLE TÄDI MILLIL –
NÄIS, ET VARASTATI PRILLID!

NÄIS, TA PRILLIDEST JÄI ILMA!
PEEGLISSE SIIS PÕÖRAS SILMAD.

AGA PEEGLIS JÄRSKU TÄDI
KAOTSILÄINUD PRILLE NÄGI.

KENASTI NEED SEISID SEAL –
TÄDIL ENDAL LAUBA PEAL!

TORE PEEGEL! SEDAMAID TA
TÄDI HÄDAST VÄLJA AITAS.

Tõlkinud KALJU KANGUR

Illustreerinud K. NIINEPUU

Vihmapiisad

IRA LEMBER

Lahti läinud
pilvekraanid.
See teeb nukraks
meie Jaani.
Nina vastu
aknaklaasi,
vaatab

vihma pillerkaari.

Vihmapiisad
hulgakesi
akna juba
puhtaks pesid.
Laskuvad nüüd

kribinal

lompi,
mis on akna all.
Lombis ruumi
mänguks vähe –
väike nire

ojja läheb.

Pole ojas
olla isu –
uudishimu

jökke kisub.

Mööda jõge
liiguvad,
kuni laintel

kiiguvad.

Meres ongi
vihmapiisad!
Lõpuks ruumi
mänguks piisab.

Valentina Nikolajeva-Tereškovat tunnete kindlasti kõik. Ta on esimene naiskosmonaut ja oma kange-laslennu ajal sai endale nimeks Kajakas. Kosmonaudiks aitas Valentina Nikolajeva-Tereškoval saada langevarjusport, mida ta innukalt harrastas, ja kindlasti ka kosmonautide kool. Enne seda aga töötas ta kangruna. Need luuletused kõnelevad Valja lapsepõlvest, õppimisest ja kosmoselennust.

JELISAVETA TARAHHOVSKAJA

KAJAKAS

Valja ja tähed

TÕUSEB KUU JA TÄHED TAAS ON TAEVAS HALJAD.
RASKE TOAS ON HOIDA POISSE NUUD JA VALJAT.
L'ABI VANAST AIAST, L'ABI SIRELEIST –
TIIGI ÄARDE TORMAB IGAKS NUUD NEIST.

SIRAB TÄHEPARV JA KUU,
KÕIK NAD NAGU AVAKS SUU,
KÕIK NAD NAGU HEIDAKS NALJA:
„LENDA MEIE JUURDE, VALJA!”

KAJAKAL ON TIIVUS HOOG,
AERUTÕMBEIST KAHAB ROOG.

SUVEÕHK ON NAGU MESI,
TUULEIILIST ÖÖTSUB VESI.
VALJA SÕNAB TASAKESI:
„TULEN, TÄHED! OLEN VARSTI TEEL.
KANNATAGE VÄHEKENE VEEL!”

Valja õpib

KOSMOSESSE LEIAB TEE
AINULT JULGE, AINULT SEE,
KES ON KOIDU AJAL JALUL,
PESEB, VÕIMLEB PÄEVA ALUL,
MAGAB ÖÖSEL, NII ET LUST,
KES EI TUNNE ISUTUST,
KEL ON KORRAS SILM JA KÕRV,
KELLEL HIRMU POLE PÕRM,
KES EI OLE PUPUJUKU
NING RAKETIS IGA NUPU
LEIAB KÄTTE, MEELES PEAB,
IGA KANGI MÕTET TEAB.
SEGADA NEID JU EI SAA SEAL,
EGA KOSMOS OLE MAA PEAL.

TARKUS TULEB KÄTTE VÕITA,
SIIS VÕIB MAA PEALT ÄRA SÕITA.

Valjat kutsutakse koju Maale

S'ARAB TAHTI HIIGELARV.
HÖIKAB VALJAT TA'HEPARV:
„TIIRLED, TIIRLED ULJAL HOOL,
MAA ON NAGU LONGAPOOL.
OLED JULGE TÜDRUK, VALJA,
KERID NAGU NIIDI HALJA
UMBER SELLE POOLI SA.
N'ÄIB, ET HUVA KOOLI SA
KANGRUNA VIST SAID.“

VALJA VAATAB Tervet ilma.
KODUMAA J'ÄÄB TALLE SILMA –
HEIDAB PILGU STEPIMAALE...
ÄKKI KUULEB TA SIGNAALE:
„SIIN KONSTRUKTOR. KAJAKAS,
KAS ON MISKIT VAJAKA?“
„EI.“ – „SIIS LASE LAEVAL KANDA
ENNAST J'ÄLLE KODURANDA.“
„KUULENI!“ VALJALT VASTUS SAABUB.
VÖTKE VASTU! VARSTI MAABUB!
KUIGI TORE OLI LEND –
MAAL TA TUNNEB KODUS END.

Tõlkinud ELLEN NIIT

Valja pardapäevik

KOSMONAUT KÕIK TAEVAVÄRGID
PARDAPÄEVIKUSSE MÄRGIB.

KUIDAS MAA N'ÄIB KORGELT KENA,
KUMAB HELESINISENA.
KAS ON TEISPOOL RATASTRUUTU
TAEVAS KUULINE VÕI KUUTU.
TÕUSIS PÄIKE VÕI EHK LOOJUS.
SUURENES EHK ÕHUSOOJUS.
VÕI ON KÜLMAS KANGEMAS
ELAVHÖBE LANGEMAS.
JA KAS PAISTAB LAEVA ÄRA
LINNUTE PEALT KAUGE SÄRA.

TAEVATEATED TÄPSELT, VEATA
VALENTINA MAALE TEATAB.

TAEVAKAAR ON TÄHTI TÄIS.
IGA TÄHT SEALT HUUDVAT NÄIS,
TERETAVAT TÄHEKEELES:
„ON ME KUTSE SUL VEEL MEELES?“
TÄHEPÄIST ON SOE JA ERE:
„TERE, VALJA, SULLE, TERE!“
VALJA VIIPAB: „NÕNDA JUST,
NÄETE, TÄIDAN LUBADUST.“

Tüdruk tantsib

Balkaari rahvalaul

Seelik-seelik, punav roos,
ülemeelik tantsuhoos –
vaevalt keerelda saab Mari,
avaneb kui vihmavari.

Vilepillil hele kõla,
kergelt kepsutavad jalad,
nagu kitsetalled nad,
kingad, hei, las lennata!

Mängib pill ja tütar keerleb.
Memmekene tütart keelab.

Ema, ära pahanda,
tantsida ei taha ta!
Jalad kuulsid pillimängu,
iseendast tõusid lendu.

Karjase laul

Eesti rahvalaul

Söö, meie kirju karja,
söö seda söödirohtu,
laku laia laane rohtu,
kuni tõuseb teista rohtu,
kuni pistab piibelehte,
ajab üles angervaksa!
Pile-lile, Peebukene,
aja siia karjakene,
siin on kallis karjarohtu,
valgepea vasika rohtu.

HEAD TĒED, KEL JALAD KANWAVAD!

Ellen Niit

Maast lahti, poisid nooremad,
kel nägemata vooremaad
ja väljad sinisalused
ja vaiksed metsaalused!

Kui tee on valge nagu pael
ja päike kiiskab taevalael
ning maailm täis on rohelist,
siis rännumees saab kohe sust!

Kõik, kes on sitke turjaga,
nüüd teele – hea või kurjaga!
Käib telgiks iga rõuk või aun
ja seljakotiks iga paun.

Kui katki pole saapapael,
kui kanda just ei hõõru nael,
kui põues, pole tohedust,
siis rännumees saab kohe sust!

Teeviitasid sa harva loed,
ei tõmba limonaadipoed:
seal seista sa ei vaevu, sest
head vett saab iidseist kaevudest.

Sul rõõmsalt öieli on kael
ja vaed sa kõike mõttevael.
On eemal iga ohe sust
ja rännumees saab kohe sust!

Ees järved täis on sooja vett
ja lilled täis meetooja mett,
ees kenad kalakohad jões
ja kartul kuumas lõkkenões.

Ning süda on kui tuletael
ja säde sealt on Põhjanael.
Kaed öösis merd, mis lohemust,
ja rännumees saab kohe sust!

Head teed, kel jalad kannavad!
Ees luhad on ja rannamaad,
paekaldad ajapragused
ja silmapiiritagused.

On tuhat kaja igal „ae“-l
ja punasem on rätt su krael,
pilg haarab pilve kohevust...
Nii rännumees saab kohe sust!

TEEME LAHTI POSTIPAUNA!

Veli ja pall

MINUL VAIKE VELLEKE,
VELLEL KIRJU PALLIKE.
VELI M'ANGIB PALLIGA,
ISE LAULAB LA-LA-LAA.

IRJA IJAVAINEN,
Väinjärve Algkooli IV klassi pioneer

„Kangelane“

MEIE KOOLIS ARNO KURI.
AINA KAKLEB, TURRIS TURI.
POKSIMEISTRIKS SAADA TAHAB,
HARJUTAB NUUD TEISTE NAHAL.

ÕPPIMISES ON TAL VAHEL
JÄRJESTIKKU AINA KAHED.
MISKI ARNOLE EI PASSI,
ÕPETÕO ON TÄITSA SASSIS.

LUULE LIIVAKU,
Tallinna 1. Keskkooli IV-a klassi
õpilane

„Metsas“ – joonistanud 6-a.
PIRET NIINEPUU Tallinna 3.
Lasteaiast.

„Ema abilised“ – joonistanud
6-a. JÜRI AUNPUU Jõgeva
Linna Lasteaiast.

Kooli!

KÄES ON VARSTI SUGISPÆEVAD,
SUEPÆEVAD MAHA JÄÄVAD.
LEHED PUUDEL KOLLETAVAD,
SUGISMETSA KAUNISTAVAD.
LASTEL ALGAB KOOLITÕO –
KES SIIS TÕOTA LEIBA SÕÕBI

ANNE JÄRVIS,
N. V. Gogoli nim. Tallinna 21.
Keskkooli IV-b klassi pioneer

Jekaterina Kan ÜTLE MULLE, KUI SA TEAD!

Kobras kuurist kirve tõi,
suure hooga halgu löi.
Kuigi jõudu oli tal,
tökkideks ei läinud halg.
Ütle mulle, kui sa tead,
kuidas lõhkuma ta peaks?

Kass tõi jahu, rosinaid,
tahtis teha pirukaid.
Kausitäie tainast segas,
aga meelest tuld läks teha.
Ütle mulle, kui sa tead,
kas see pirukas sai hea?

Ukskord edev hundikoer
uue kuue ostis poest,
rõõmsalt selle koju viis,
aga selga pani nii.
Ütle mulle, kui sa tead,
on ta riides, nagu peab?

Karupoeg kord võttis reha,
tahtis õue puhtaks teha,
riisus tunni, teise ka,
aga praht veel ikka maas.
Ütle mulle, kui sa tead,
kuidas riisuma ta peaks?

Pesukaru oli pai,
sünnipäevaks suusad sai,
aga sõit läks luhta tal,
suusk ei seisnud jala all.
Ütle mulle, kui sa tead,
kuidas seadma ta neid peab?

Näeb üht kärbest kanapoeg,
põõsa alla peitu poeb,
kardab, et see teda lööb,
hammustab või ära sööb.
Ütle mulle, kas sa pead
tibu araks või ei pea?

SANDER KOPPEL

Kolm laulu Jullast

KES ON JULLA?

PISIKENE
PENIKENE
JULLA TOODI
OTSE VOODI.

KASVAS ULES
MINU SULES
SILMATERA –
KARVAKERA.

VÄIKE JULLA
ÕUES HULLAS,
TORMAS RINGI,
KEKSIS PINGIL.

LÕNGAKERA,
VILJATERA –
IGA ASI
MÄNGUASI.

KÕIKE TAHTIS,
KÕIKE VAHTIS
UUDISTADES,
IMESTADES.

KUS ON KOOVITAJA?

KOOVITAJA
LAULUKAJA
ÕUES KAJAS,
KAJAS MAJAS.

JULLA KUULAS,
RINGI TUULAS,
TULVIL INDU
OTSI LINDU.

KÕIKJAL TUURIS,
LÄBI UURIS
METSATUKA,
PÖLLUNUKA.

JULLA-PENI
OTSI SENI,
KUNI SOOTUKS
KADUS LOOTUS.

SABA SORUS,
NINA NORUS,
TULI KOJU
KOERAPOJU.

MIS JULLA
LAKAS TEGI?

MEIE JULLA
LAKAS HULLAS.
KÖNDIS KÖRREL
NAGU ÖRREL.

SAHINAGA,
ÕHIN TAGA,
PEKSIS PÕHKU
ULES ÕHKU.

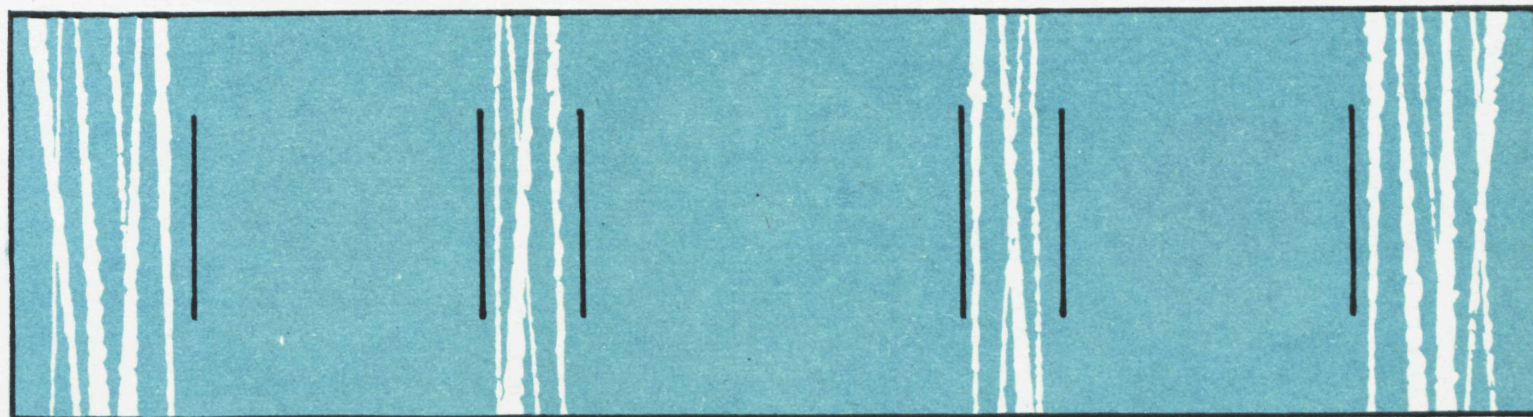
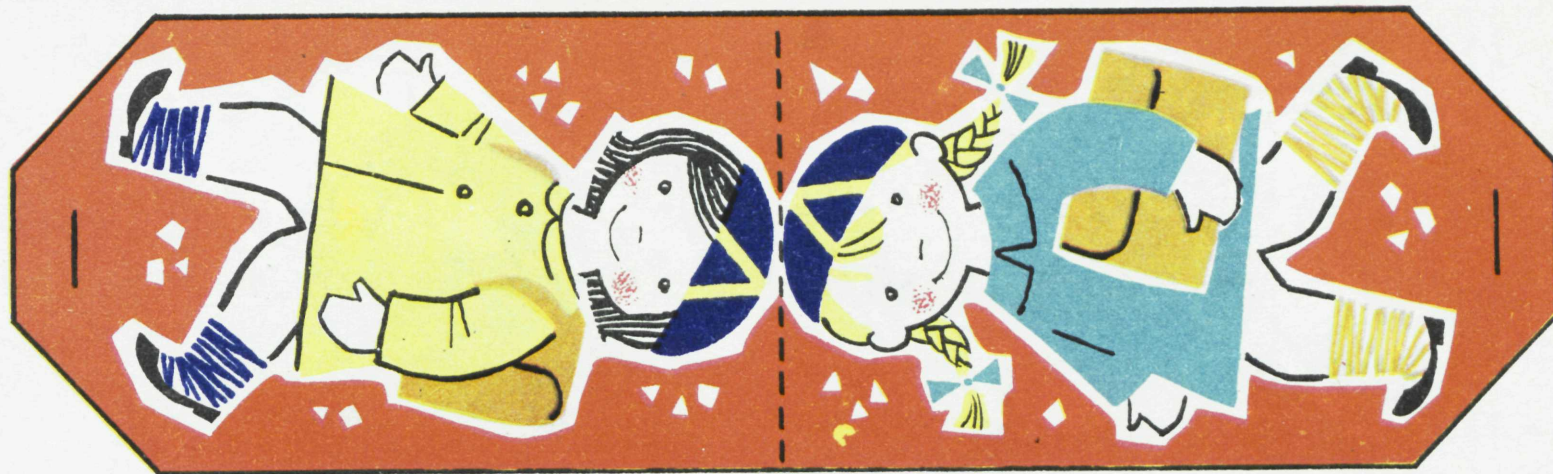
VEIDI VAHTIS,
ALGAS JAHTI.
RINGI RABAS,
KÄRBSE TABAS.

LÄBI PÕHU
PUUDIS ÕHÜST
VALGUSKIIRI
NAGU HIIRI.

MAHA POTSAS:
JÕUD ON OTSASI
PÕHKU HEITIS,
PEAGI PEITIS.

VARSTI MAGAS ...
ÕUE TAGA
KOOVITAJA
LAULUKAJA.

SEDA SINIST JOONT MOODA LÕIKA VÄLJA KÕRVALOLEV KASITOOLEHT

Joonistanud L. HÄRM

Tee endale järgehoidjad! Selleks lõika värvilised ribad korralikult välja. Piltidega ribale lõika ottesse lõhed (kohale, kus on kaks musta kriipsukest) ning murra riba keskelt pooleks. Oma soovi kohaselt võid riba murda nii, et peale

jäävad kas koolitüdrukud või koolipoisid. Siis pane lõhkestest pael läbi ja seo kinni. Sinisele ribale tuleb sisse lõigata kuus lõhet ja põimida nendest läbi kollane riba. Selle ottesse lõika narmad.

HOB

Üks Kaval-Antsu

ENO RAUD

VANAPAGAN ANTSU VAHTIS,
ENDAL MUREST PAISUS POU.
SULASEST TA TEADA TAHTIS,
KUST SEE VÕTAB OMA JÕU.

KASVU POOLEST ON TA NIGUR
NAGU TAVALINE MEES.
AGA VAAT KUS IMEVIGUR –
POISIL KANGE RAMM ON SEES..

VANA ISTUS KURVALT KUHMAS,
ÕIGE NUKKER OLI MEEL.
VIIMAKS SULASELE UHMAS:
„TEEME RAMMUPROOVI VEEL!

TÄKK MEIL TULEB PUHTAKS
MÖSTA

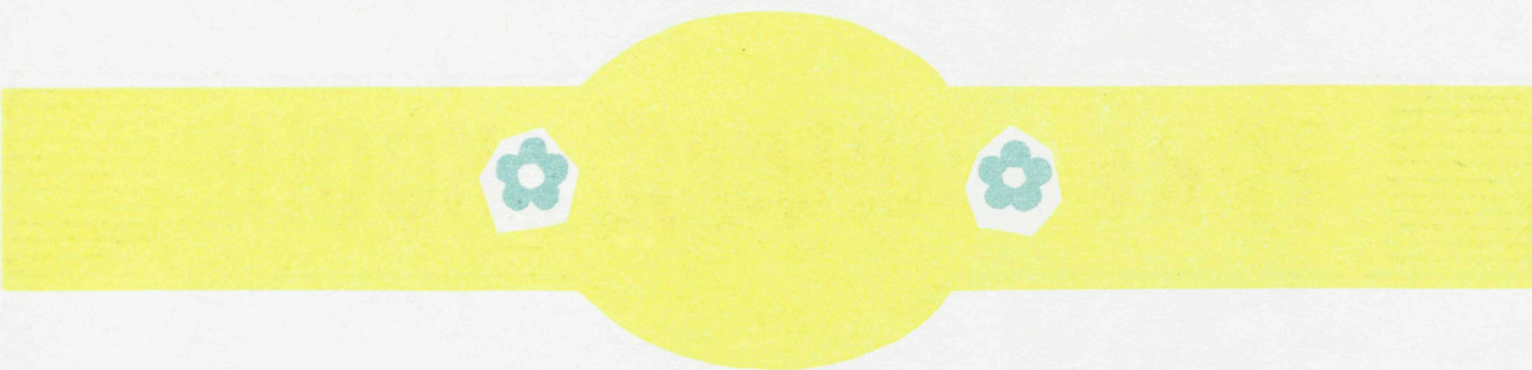
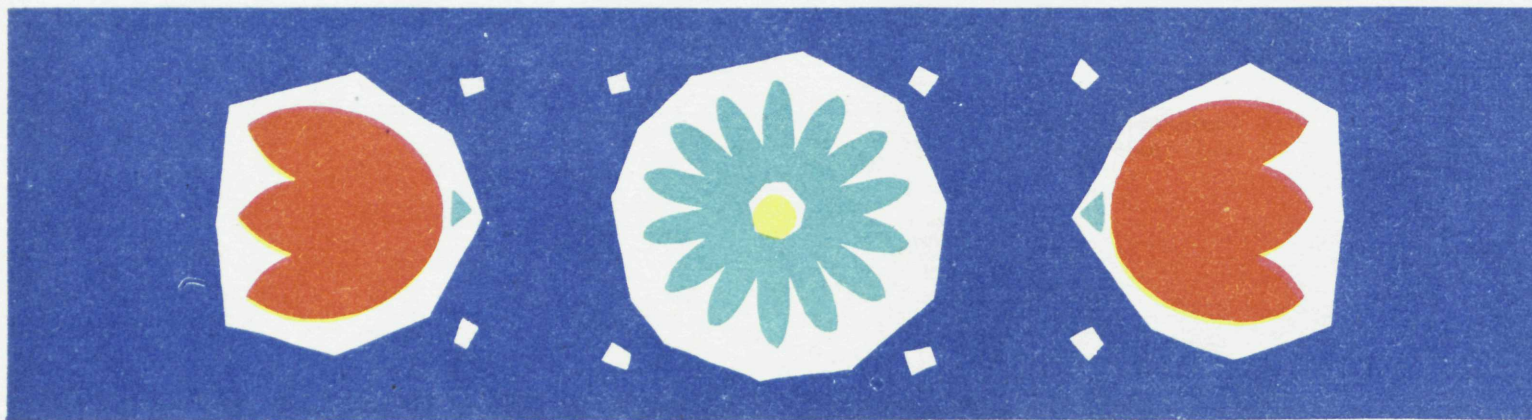
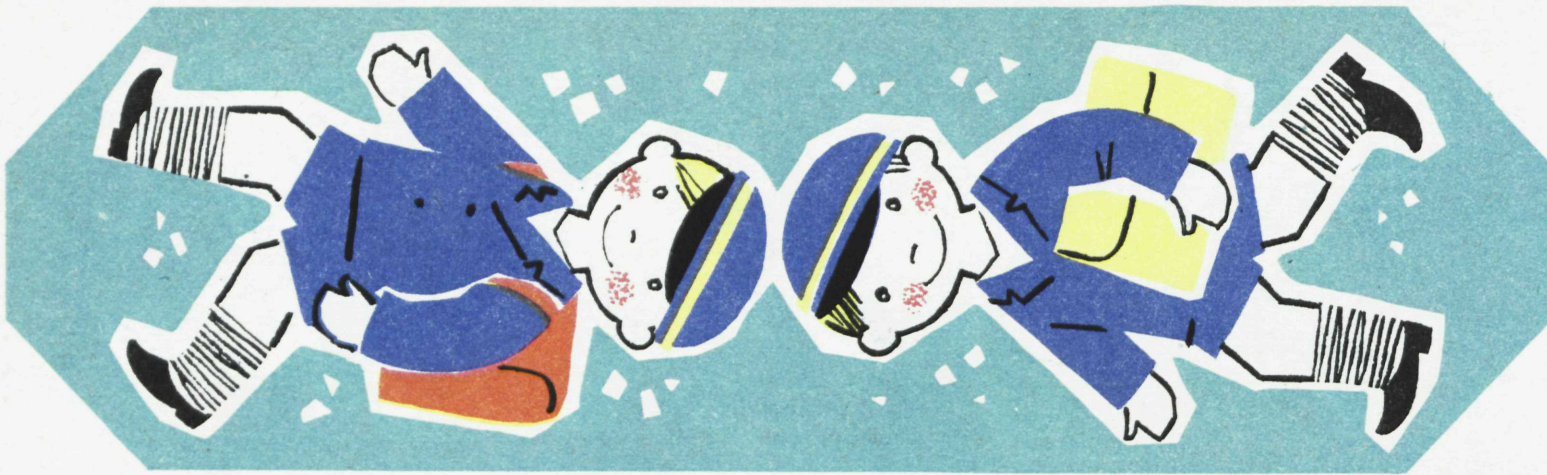
ENNE LAATA NIIKUINII.
KATSU HOBU SELGA TÕSTA
NING TA JÄRVE ÄÄRDE VII.“

VASTAS ANTS: „JAH, POLEKS
PAHA

VÕIKU VEIDI HARJATA.
NING MA SUGUGI EI TAHA
OMA JÕUDU VARJATA.

SINA HOBUNE VII RANDA,
SEE ON LUHIKENE MAA.
MINA VÕIN TA KOJU KANDA
PÄRAST SUURE RINGIGA.“

UTLES NII JA TALLI VANTSIS,
TÄKU ÕUE PEALE TÕI.
HOBU AGA HIRNUS, TANTSIS,
KORSKAS, TAKKA ULES LÕI.

UST KÄNDMAS

ja Vanapagana lugu

Illustreerinud H. SAMPU

VANA, KAVAL MUIE PALGEL,
VINNAS VOIGU TURJALE.
PUSIS PÄRIS KINDLALT JALGEL.
MIS SA KOSTAD KURJALE!

HOBU SELJAS, TEELE PÕIKAS,
JÄRVE POOLE SUUNDUS SAMM.
ISE TÄIEL HÄÄLEL HÕIKAS:
„VAATA, KUS ON MEHEL RAMMI!”

AGA NÄIB, ET VANA KELKIS,
JÕUD ON SIISKI KESINE:
HIGIPISARATEST HELKIS
VARSTI OTSAESINE.

PEAGI SINNA-TÄNNA OOTSUS –
ÄRA VÄSIS MEES, MIS MUUD.
KOPSUST ÕHKU VÄLJA LÕÖTSUS,
NII ET KOHISESID PUUD.

„KUULE, ANTS, KUI PUHKAKS VÄHE?”
ÄHKIS HÄÄLEL KÄHEDAL.
ANTS AGA ARVAS: „SEE EI LÄHE,
JÄRV ON JUBA LÄHEDAL!”

VANAL SUDA PEKSIS RINNAS,
KEHA KISKUS PINGULE.
KUID TA SIISKI TÄKU VINNAS
JÄRVE VEERDE KINGULE.

OHKIS, PUHKIS, SUGAS SARVI,
MAHA VAJUS SIIS KUI RONT.
„SIHUKESE KOORMA TARVIS
ON MUL LIIALT KERGE KONT!”

ANTS AGA RUTTAS PILLIROOGU,
TUNDIS MÕNU SOOJAST VEEST.
SULISTADES SATTUS HOOGU –
SUPLES KA VEEL TÄKU EEST.

VIIMAKS VÄLJA RONIS LUHAST,
HÕIKAS: „VANAPAGAN, AE!
TÄKK ON JUBA PÄRIS PUHAS,
NÜUD ON KOJU MINNA AEG.

JÄRVES TEGIN TÕDD MIS KOLE –
ANDIS PÄRIS RASSIDA.
KUID MA VÄSINUD EI OLE,
VÕIN KA TÄKKU TASSIDA.

KUI AGA LOOM MUL SELJAS KÕIGUB,
HAKKAB TEMAL HIRMUS PIIN.
SELLEPÄRAST SINU VOIGU
JALGE VAHEL TALLI VIIN.”

UTLES NII, JA LAHKEL MEELEL
TÄKU KAELA PATSUTAS.
NAERATAS, JA ASUS TEELE –
UMBER JÄRVE RATSUTAS.

VANA VAATAB: POISS AGA LÄHEB,
JALGE VAHEL PUSIB VÕIK.
JÕMMILE EI MAHU PÄHE,
KUIDAS ANTS KULL SUUDAB KÕIK!

Esikaanel V. KOTKA joonistus
„Kuidas sobib?”

ELKNU Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsioon Nõukogu ajakiri „Täheke” nr. 8 – 1964.
Toimetuse kolleegium: L. Lilleaas, I. Linnat, E. Lootsar, H. Pukk, L. Põhi, H. Raigana.
Toimetaja asetäitja O. Saar. Kunstiline toimetaja E. Pikk.
EKP Keskkomitee Kirjastus. Tallinn, Lauristini 1, tel. 422-28. Toimetuse aadress: Tallinn,
Estonia pst. 4, tel. 449-70, 475-20.

Laduda antud 2. VII 1964. Trükkida antud 4. VIII 1964. Trükkiaarv 38 700. Paber 60×90, 1/4. Trükkipoognaid 2. Arvutuspooignaid 3,17. MB-03891.
Tellimise nr. 1308. Trükikoda „Oktoober”, Tallinn. Tartu mnt. 41. Журнал «Звездочка». Не эстонском языке. Издатель ЦК ЛКСМ Эстонии

Iga kord kui te hakkate peitust mängima, loeb teist siti ju mängida ei saa. Tein uus salm, mida loomad lugesid. Õppige ka teie see pähe!

KUKK, KUKK,
KUST SA TULED?
SUL ON SABAS
KIRJUD SULED.
KIRJUD SULED
NAGU TULED.
PUNAST VÄRVI,
SINIST VÄRVI,
HALLI,
LILLAT,
KOLLAST VÄRVI.
KUI SA OSKAD
LUGEDA,
UTLE,
MITU VÄRVI SAAD?